

МИ

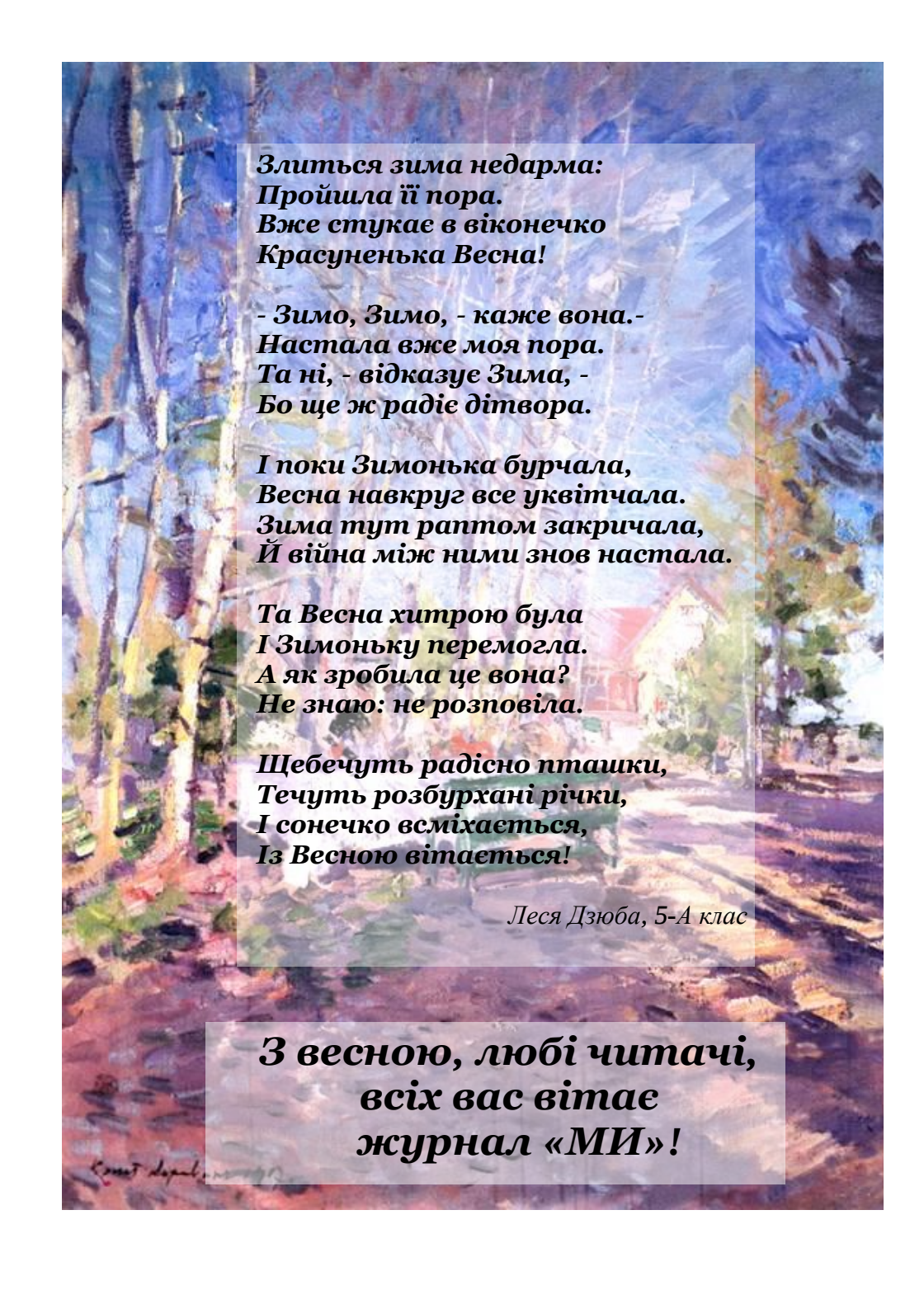
Хто у всесвіті найкращий твір – не ми?
В очах у розуму зіниця й зір – не ми?
Це коло всесвіту скидається на перстень,
А камінь, що горить ясніш од зір – це ми.
Омар Хайям

Інтелектуальна еліта Куликівської школи:
*Грінченко Дмитро, Гнилуша Андрій, Мойсеєнко
Вадим, Близнюк Аліна, Дулін Юрій, Зінець Леонід*
ст.3

#21

Журнал Куликівської школи #21 2012 р.

**Злиться зима не дарма:
Пройшла її пора.
Вже стукає в віконечко
Красуненька Весна!**

**- Зимо, Зимо, - каже вона.-
Настала вже моя пора.
Та ні, - відказує Зима, -
Бо ще ж радіє дівтора.**

**І поки Зимонька бурчала,
Весна навкруг все уквітчала.
Зима тут раптом закричала,
Й війна між ними знов настала.**

**Та Весна хитрою була
І Зимоньку перемогла.
А як зробила це вона?
Не знаю: не розповіла.**

**Щебечуть радісно пташки,
Течуть розбурхані річки,
І сонечко всміхається,
Із Весною вітається!**

Леся Дзюба, 5-А клас

**З весною, любі читачі,
всіх вас вітає
журнал «МИ»!**

Дорогі друзі!

Ми раді вас вітати на сторінках журналу «Ми»! Час летить швидко, і ось ви вже тримаєте завершальний цьогорічний випуск журналу. Незабаром канікули, і «МИ» хочемо вам побажати гарного відпочинку, нових друзів, цікавих історій та фантастичних пригод. А випускникам бажаємо відмінних успіхів на екзаменах та ЗНО, здійснення всіх бажань і мрій, впевненості, терпіння й на- снаги.

Ваш редактор Софія Коса.

У номері

Шкільне самоврядування

Республіка Первоцвіт 2

Інтелектуали

Знайомтесь: майбутній програміст 4

Леонід Зінець

Розумники серед нас: Юрій Дулін 5

Перші перемоги Аліни Близнюк 3

Історик і фізик Вадим Мойсеєнко 7

Упевнені кроки Дмитра Грінченка 8

до мети

Закоханий у пісню та інформатику 6

Андрій Гнилуша

Шкільне свято

Т.Г.Шевченко – провісник долі 10

України

Класне життя

2011-2012 навчальний рік залиша- 12

ється в пам'яті: новини з 5-А, 7-Б, 6-

Б, 10-Б класів

Інтерв'ю з учителем

У кожному учневі побачити якусь 14

перспективу

Дослідження

Покоління оптимістичних прагмати- 16

ків (підсумки опитування, проведе-

ного в 11-тих класах)

Загартуйтеся!

Ми всі в захваті від нових тренаже- 17

рів!

21-й номер журналу робили

учні 5-11 класів – члени студії
журналістів-аматорів під керівницт-
вом Л.А.Грінченко

Дизайн Л.А.Грінченко

титульної

сторінки

Комп'юте-

рний на-

бір:

Верстка,

дизайн

Редактор

Учні 5-11 класів

О. С. Зеленський

Софія Коса, 10-Б клас

Випуск - 2012

11-А та 11-Б прощаються зі шко- 18

лою.

Напутні слова випускникам від 25

класних керівників

Вічні цінності

Хочеш бути щасливим – будь 32

ним!

Конкурс

Мова матиме майбутнє! 33

Юні митці

Творчість Каті Паньковської, 34

Каті Давиденко, Аліни Лапко

Приколи

Економте час – читайте афориз- 37

ми!

ШКІЛЬНЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Республіка Первоцвіт

Усі знають, що в нашій школі активно працює шкільне самоврядування. Школа поділена на дві країни та одну республіку: Країна Барвінкова (1-4 класи), Країна Веселкова (5-8 класи) та Парламентська Республіка Первоцвіт (9-11 класи).

Президентом нашої шкільної республіки є **Андрій Гнилуша**, прем'єр-міністром – **Дмитро Грінченко**. Йому підпорядковано декілька міністерств.

Нещодавно відбулося реформування деяких міністерств (змінено назви), але посади були закріплені за попередніми міністрами:

Міністерство інформації	Міністерство зв'язку	Башта Дарина
Міністерство фінансів	Міністерство закордонних справ	Моргацький Влад
Міністерство дисципліни й порядку	Міністерство внутрішніх справ	Бугай Павло
Міністерство культури	Міністерство культури й туризму	Супрун Вікторія
Міністерство екології	Міністерство екології та довкілля	Зеленська Дарина
Міністерство милосердя	Міністерство соціальної політики	Рева Наталія

Міністри сумлінно працюють на своїх посадах та виконують покладені на них обов'язки. Протягом навчального року було проведено певну кількість заходів. 1 березня 2012 року на базі нашої школи пройшов районний семінар на тему: «Роль учнівського самоврядування у виховному просторі сучасного навчального закладу», на якому міністри Первоцвіту відзвітували перед педагогами-організаторами та лідерами шкіл району.

Башта Дарина, 10-А кл.

Інтелектуальна еліта школи

Є в нашій Куликівській школі учні, якими ми по праву можемо пишатися. Вони здобувають перемоги на найрізноманітніших конкурсах і змаганнях, захищають честь школи, району, області, прославляють себе, свій рідний край, доводять, що не перевелись талановиті та розумні люди в Україні. Ці учні - сьогоднішня інтелектуальна еліта школи, а в майбутньому - інтелектуальна еліта України. Вони розуміють, що знання - це скарб, а вміння вчитися - ключ до нього. Вони знають, чого прагнуть, у них є мета, до якої вони впевнено та наполегливо йдуть. Ці учні прекрасно усвідомлюють, що в сучасному світі лише той, хто має міцні знання, є конкурентноспроможним на ринку праці, а, отже, може зайняти гідне місце в суспільстві, самоствердитися, самореалізуватися в майбутньому дорослому житті.

**Леонід Зінець - 11-Б кл., Дмитро Грінченко - 11-А кл.,
Андрій Гнилуша -11-Б кл., Аліна Близнюк - 11-Б кл.,
Юрій Дулін - 9-й кл., Вадим Мойсєєнко - 9-Б кл.**

Саме в цих учнів наші журналісти взяли інтерв'ю та присвятили їм рубрику «Інтелектуали».

Перші перемоги Аліни Близнюк

Яких успіхів ти вже досягла у своєму житті?

- Моїм найбільшим досягненням є вихід на всеукраїнський рівень у конкурсі «Виставка молодіжних інновацій». У цьому році я також отримала диплом другого ступеня в Малій академії наук у секції комп'ютерних наук.

Чи легко тобі було перемагати?

- Я не можу сказати, що всі ці успіхи мені легко дісталися. Адже треба було багато затратити часу й сил на підготовку до конкурсу, на написання наукової роботи. Особливо важко було тому, що потрібно, крім усього іншого, ще ж готуватися до ЗНО.

Які твої плани на майбутнє?

- Мої плани на майбутнє - скласти успішно ЗНО та вступити до вищого навчального закладу.

Хто ті люди, яким ти завдячуєш своїми досягненнями?

Люди, які впливають на мої досягнення, ведуть до перемог - це вчителі Куликівської школи, яким я дуже вдячна.

Як ти вважаєш, чи допоможуть тобі сьогоднішні перемоги в подальшому житті?

- Мої досягнення, у будь-якому випадку, будуть впливати на моє майбутнє, оскільки всі ті знання, які я здобула протягом цього часу, допоможуть мені скласти ЗНО та в деякій мірі навіть допоможуть далі навчатися у ВУЗі.

Інтерв'ю брала
Юля Дідовець, 10-Б кл.

Знайомтесь: майбутній програміст Леонід Зінець

Яких успіхів, перемог ти вже досяг?

- Я переміг майже всюди, де хотів. Неодноразово – чотири рази поспіль - займав перші місця на районних олімпіадах із інформатики за 8-11 класи, а також я виграв декілька олімпіад із фізики. У мене є дипломи II ступеню з обласних олімпіад – фізика, інформатика. Є диплом III ступеню, який я отримав у конкурсі-захисті наукової роботи МАН. Завоював я також диплом I ступеню в обласному конкурсі інформаційних технологій.

Чи легко дісталися тобі ці перемоги?

- Щоб добитись таких успіхів, мені довелося докласти певних зусиль, але я з цим усім справився, і, чесно кажучи, це було не дуже й важко.

Які твої плани на майбутнє, якої мети прагнеш досягти в житті?

- Плани непевні... Часи досить неспокійні, а передбачувати важко, особливо майбутнє. Але все ж хочу навчатися в престижному вузі й здобути гарну освіту. А потім я мрію стати провідним спеціалістом у галузі інформаційних технологій і заробляти непогані гроші.

Хто ті люди, яким ти завдячуєш за свої заслуги, досягнення?

- Я завдячую сім'ї за те, що підтримувала мене у важких ситуаціях, учителям за те, що дали мені знання, які дуже допомогли мені, а особливо вдячний Олександрові Станіславовичу Зеленському за те, що навчив мене програмуванню.

Користуючись нагодою, що б ти хотів побажати читачам?

– Я хочу побажати всім ніколи не зупинятись на досягнутому та завжди досягати своєї мети!

Відгук Олександра Станіславовича Зеленського про свого учня:

- З Леонідом я познайомився, коли він навчався у 8-му класі. Інна Вікторівна Плева, яка була його класним керівником, привела його до мене й розповіла, що цей хлопчина дуже цікавиться комп'ютерами й бажає пов'язати з ними свою майбутню професію. Те, що підліток цікавиться комп'ютерами, не було чимось незвичним, тому, що більшість хлопців можуть сказати те ж. Але справжньою знахідкою стало те, що Леоніда цікавив саме програмуванням. Сучасна освіта України, на жаль, більш налаштована на те, щоб навчити користувачів комп'ютерних програм, а не програмістів, які б ці програми писали. Розмаїття яскравих можливостей сучасної техніки відтісняє на задній план роботу людей, які все це створюють. Тому, такі інтереси 13-річного хлопця вже викликали зацікавленість та натхнення. Півроку роботи дали результати. Уже взимку Зінець Леонід отримав хороший результат на обласній олімпіаді з інформатики.

Потім були дві перемоги на обласному конкурсі з інформаційних технологій (2010 р. – III місце, 2011 р. – I місце), два роки поспіль участь у II етапі конкурсу захисту наукових робіт МАН; щороку участь і перемоги в III етапі олімпіади з інформатики.

Хлопчина дуже розумний, але інколи занадто впертий. Хочеться вірити, що його розум та впевненість допоможуть знайти достойне місце в цьому світі. І, можливо, у недалекому майбутньому ми почуємо про нового Ендрю Таненбаума чи Лінуса Торвалдса з України та будемо пишатися тим, що допомогли йому обрати саме таку дорогу в життя.

*Інтерв'ю брав
Сергій Савицький, 10-Б кл.*

Розумники серед нас

У нашій школі є багато талановитих і розумних учнів. Один із них – учень 9 класу Дулін Юрій, який навчається за індивідуальною програмою. Він наполегливо поповнює свій багаж знань. Скромний, непомітний хлопець, розумний, цікавий. Ми вирішили познайомити вас із цією людиною та взяли в нього інтерв'ю.

Які в тебе вже є досягнення, успіхи, перемоги?

- Я брав участь у обласній олімпіаді з біології й посів 7 місце. Для мене це перша перемога, вона стане стимулом для наполегливої праці в майбутньому.

Чи легко тобі дісталась ця перемога?

- Ну, звичайно, кожна перемога потребує дуже багато зусиль і наполегливої праці. Я старанно готувався і таким чином досяг успіху.

Які плани на майбутнє? Чи пов'язані вони з перемогою?

- Напевно, ця перемога була просто для душі. Свої плани на майбутнє я пов'язую не з біологією. Мені дуже подобається фізика, тому свою професію я пов'язав би саме з нею. Я б хотів стати астрофізиком або фізиком-ядерщиком.

Хто ті люди, яким ти завдячуєш за свої теперішні досягнення?

- Перш за все, я б хотів подякувати своїй мамі. Саме вона підтримувала мене й надавала впевненості в собі. Також хочу сказати велике спасибі моєму вчителю біології Тарасенко О.М., яка готувала мене до олімпіади.

Що б ти, Юра, порадив учням нашої школи? Що потрібно для досягнення успіху?

- Перш за все, я б порадив не лінуватися, адже саме лень заважає нам навчатися. Також необхідно працювати над собою, самовдосконалюватися. Ну і, звичайно, кожна людина повинна наполегливо йти до своєї мети, не зупинятися на досягнутому. Дотримуючись цих порад, ви обов'язково досягнете успіху

А ось відгук Олени Миколаївни Тарасенко про свого учня:

- Юра - це дуже допитлива та всебічно розвинена дитина. Він багато читає, самостійно опрацьовує матеріал, навіть наперед. Юрій має хист до біології, фізики та географії, тому він дуже цікавий співрозмовник.

*Інтерв'ю брали
Надія Кузуб та Надія Бушко, 10-А кл.*

Закоханий у пісню та інформатику Андрій Гнилуша

Випускник школи, учень 11-Б класу, Гнилуша Андрій, дуже цікавий, позитивний, талановитий хлопець, яскрава особистість. Він і президент школи, і лауреат багатьох музичних конкурсів, і просто чуйна й добра людина. Тому ми вирішили поспілкуватися з ним, більше про нього дізнатися.

Які в тебе вже є досягнення, перемоги?

- Хочу. Насамперед, розповісти про мої досягнення у сфері вокального мистецтва. Я два роки підряд брав участь у відкритому молодіжному фестивалі сучасної естрадної пісні «Осінній зорепад», який проходив у м. Короп, і виборов там III та II місце відповідно. У м. Ніжин на обласному фестивалі-конкурсі «Твої таланти, деснянський краю» я зайняв I місце, а в минулому році отримав диплом «Гран-прі». Після цього мені хотілося крокувати далі, але, як виявилось, шлях до зірок дуже тернистий. У мене з'явилася мрія потрапити на екран телевізора. Як співак, я брав участь у предкастингу «Україна має таланти», домовлявся з продюсерами телеканалу СТБ, набрав групу учнів із нашої школи. Ми їздили на зйомки кастингу. І коли в перерві серед глядачів шукали таланти, я заспівав. Мені подарували плакат із автографами та побажаннями від Ігоря Кондратюка, Влада Ями та Слави Фролової.

Мрію про «Караоке на майдані» я виношував майже рік, усе не міг потрапити на зйомки...І на весняних канікулах 2011 року мрія моя здійснилася – я став переможцем. Надзвичайно приємно було отримувати медаль «Найкращий народний співак» від Ігоря Кондратюка.

А після цього залишалася ще одна сходинка - це шоу світового масштабу «Х-фактор». Їздив у Київ, стояв із ранку до вечора в чергах, проходив декілька етапів кастингу, говорили, зателефонують, але телефон чомусь мовчав. Потім співав на «Х – фактор он-лайн». Побував на прямому ефірі, познайомився з зірками. Поки що це наче і всі мої досягнення.

Хоча ні, стривайте, у цьому році я ще виборов II місце на обласній олімпіаді з інформатики.

Чи легко було тобі добиватися всього того, про що ти розповів?

- Усі перемоги діставалися лише завдяки наполегливості й праці. Звичайно, хочеться, щоб колись я сказав: «Ну, нарешті..., наче нічого й не робив, а так пощастило...». Та, мабуть, так не буває.

Які твої мрії, плани на майбутнє?

- Так, як і кожен випускник школи, мрію вступити до вищого навчального закладу. Можливо, пов'яжу своє життя з комп'ютерними науками, але пісня завжди крокуватиме поруч зі мною.

Кому завдячуєш за свої теперішні досягнення?

- За свої досягнення я вдячний усім тим, хто був зі мною поруч, хто вірив у мене та підтримував, хто давав знання, допомагав порадою. Я дякую навіть тим, хто ставив палки в колеса, бо це робило мене сильнішим.

А якщо конкретно: спасибі моїй мамі, рідним, друзям, усім учителям, особливо вчителю музики О.А. Халімону.

Історик і фізик Вадим Мойсеєнко

Які досягнення, успіхи, перемоги вже є твоїми?

- Я брав участь і займав перші місця в районних олімпіадах з історії та фізики, а також їздив на обласну олімпіаду до міста Чернігова та займав 6 місце з історії.

Чи легко дісталися тобі ці перемоги?

Звісно ж, нелегко, я дуже тяжко й наполегливо працював, щоб досягти таких високих результатів.

Які твої плани на майбутнє, якої мети прагнеш досягнути у своєму житті?

Перш за все, я мрію відмінно закінчити школу та вступити до університету ім. Т.Г.Шевченка, а вже потім знайти хорошу роботу й працювати.

Хто ті люди, яким ти завдячуєш за свої досягнення?

Звичайно, за всі свої заслуги я завдячую, насамперед, своїм найріднішим людям – батькам, вони підтримували, коли мені було важко, наставляли на правильний шлях, коли руки опускалися. Вдячний також нашим дорогим учителям: Герасименко М.П. та Андрушко О.П., які доклали багато зусиль, щоб гідно підготувати мене.

Які поради ти можеш дати учням нашої школи?

Учням нашої школи я бажаю не лінуватися, більше часу приділяти книгам, а не комп'ютеру, розвивати свою пам'ять, увагу і, звісно ж, уважно слухати вчителів на уроках.

*Інтерв'ю брала
Ірина Борисенко, 10-Б кл.*

Що б ти побажав нашим читачам?

- Я зрозумів, що для того, щоб досягти успіху, перш за все, необхідно чітко бачити мету та вірити в її досягнення. Тому бажаю всім визначитися з метою й рухатись до неї. Ще бажаю терпіння, наполегливості, упевненості, постійного самовдосконалення. І нехай усім нашим учням просто посміхається удача.

А ми бажаємо Андрію відмінних успіхів на екзаменах та ЗНО, здійснення всіх його бажань і мрій, барвистих доріг у житті, зіркових злетів і неймовірних успіхів у всіх його починаннях.

*Інтерв'ю брала
Софія Коса, 10-Б кл.*

ІНТЕЛЕКТУАЛИ

Упевнені кроки до мети Дмитра Грінченка

Які в тебе вже є досягнення, успіхи, перемоги?

- Цього року, беручи участь у III етапі Всеукраїнських учнівських олімпіад з історії та російської мови й літератури, я став переможцем і отримав два дипломи III ступеня. На II (обласному) етапі конкурсу-захисту наукових робіт учнів – членів Малої академії наук України – здобув необхідні 80 балів та виборов диплом I ступеня і представлятиму Чернігівську область на загальнонаціональному етапі з 17 по 21 квітня в Києві. Також мене титулювали «унікальною дитиною», за влучним висловом представників обласної бібліотеки для юнацтва. Адже я «зробив неймовірне», ставши кращим серед учнів області в поезії (III місце), і в прозі (II місце). І це, до речі, за перші три місяці 2012 року =).

Чи легко було досягати таких перемог?

- Кожен кваліфікує по-різному: важко чи легко. Але буду самовпевненим і скажу, що легко! Так! Маю ще багато сил і не збираюсь зупинятися =).

Які плани на майбутнє? Якої мети прагнеш досягти в житті?

- Планів у мене багато. Хочу, щонайперше, отримати омріяну професію та самореалізуватися. Щоб розвіяти всі сумніви, одразу повідомлю: шалено хочу бути журналістом чи телеведучим. Як буде, покаже час. Наразі хочу звернутися до всіх випускників! Пам'ятайте: щоб досягти мети, до неї необхідно йти! =).

Хто ті люди, яким завдячуєш за свої теперішні досягнення?

- Я дякую Творцеві за прекрасних батьків, друзів і можливість тісно співпрацювати з усіма професіоналами своєї справи. Це й учителі-предметники, і адміністрація школи, і, звісно ж, мій класний керівник Інна Вікторівна Плеса, яка доклала багато зусиль для моїх успіхів. Також вдячний і працівникам закладів позашкільної освіти, аматорам сцени, працівникам культури та всім-всім іншим =).

Користуючись нагодою, що б ти побажав нашим читачам?

- Усім-усім бажаю йти вперед із надією, дивитися вгору з вірою, навколо себе – з любов'ю, а назад – із вдячністю. І нехай береже нас Господь!

Інтерв'ю брав
Влад Моргацький, 10-А кл.

«МИ» вітаємо всіх героїв і переможців, про яких розказали вам, із їхніми першими досягненнями! Упевнені, що головні їхні успіхи попереду. «МИ» бажаємо нашим шкільним інтелектуалам наполегливо йти до своєї мети, досягати все нових і нових вершин, не зупинятися, бути щасливими та успішними!

Поезія Дмитра Грінченка

Я дякую

Я дякую сонцю за промені чисті,
Я дякую небу за простір без меж,
Я дякую зорям за світло барвисте,
Коли ти замріяний в темряві йдеш.

Я дякую вітру за подих мрійливий,
Я дякую квітам за фарби яскраві,
Я дякую друзям за те, що щасливий,
Коли їм потрібен не лише у справі.

Я дякую серцю за сили життєві,
Я дякую долі за радість велику,
Я дякую Богу – святому, вірцеві,
Який все створив для мене, навіки.

Україні

20-річчю Мосі Країни присвячую...

Поглянь, двадцятий рік минає...
Така доросла, але зовсім молода,
І хоч ніхто не каже, а я знаю,
Тобі дісталась доля непроста.

Твої простори плюндрували коні,
Людей корили кати-вороги,
Тебе везли в товарнім ешелоні,
І кайдани чіпляли до ноги.

А ти не впала анітрохи на коліна,
Буремний вітер тебе не хитнув,
Бо ти співала пісню солов'їну,
Так голосно, щоб кожен її чув.

І от нарешті ти відчула волю.
Змінились твої дочки і сини.
З'єдналися вони у дружнім колі,
Щоб стергти твої казкові сни.

Тобі їти небитими шляхами,
Тобі вперед дітей своїх вести.
І хай же, за століттями – роками,
Ти не відстанеш ні на півверсти!

Я славлю жінку

Алісі Ковальовій присвячується...

Я славлю жінку, квітку серед поля,
Одна - одна, навколо - цілий світ.
Така вона, жіноча доля:
Лише присутністю вже прикрашати світ.

Я славлю жінку, квітку серед поля,
Не знищену ні вітром, ні дощем.
Така вона, жіноча доля:
Лише терпимістю боротись, не мечем.

Я славлю жінку, квітку серед поля,
Нехай цвіте і осені не зна.
Така вона, жіноча доля:
Серед зими вдавати, що весна.

Я хочу

Я хочу дихати на повні груди,
Забути про перепони у житті.
Я хочу волі, волі, добрі люди!
Набридло так сидіть на самоті...

Я хочу бачити усе по суті,
З очей прибрати білу пелену.
Навіщо ролі? Ролі пресловуті,
Вони будують між людьми стіну.

Я хочу говорити без обмежень,
І не боятись, що скажу не те...
Бо лестощі створив, напевно, лежень...
Для мене ж ідеали – то святе.

Я хочу вірити, що особливий,
І зможу Божу іскру зберегти...
Якщо ще живу, то я – щасливий,
А поки щастя є, то треба йти!

Роздуми у 18

Життя важке... Ілюзії ламаються.
Чи їх ламають... Кожному – своє.
Тони рожеві швидко розпливаються,
І легкий біль – хоча ніхто й не б'є...

Життя важке... Усе міняється.
Чи хтось міняє... Правда лиш одна.
Нас викидають – нові запрягаються.
Паперу пачки – гідності ціна.

Життя важке... Титани падають.
Чи їх скидають. Ворог не дріма.
Коли корисний – завжди згадують,
А як проблеми – пам'ять вже німа.

Життя важке... Вони тримаються...
Прості селяни, а душа – жива.
Бо щастя там, де добиваються
Його, не вірячи в дива!

ШКІЛЬНЕ СВЯТО

Тарас Шевченко - провісник долі України

Традиційно в березні ми відзначаємо дні пам'яті Тараса Шевченка. Цього року – 198- річчя з дня народження. Учні 5 – 11 класів брали участь у конкурсі читців, малюнків та стінгазет. По всіх класах проведено тематичне повідомлення на тему «Тарас Шевченко та наша дійсність». А завершився тиждень літературно-музичною композицією «Т.Шевченко – провісник долі України», яку провели учні 9-х класів під керівництвом учителя української мови та літератури Л.В. Пилипенко. У святково прибраній залі була виставка творів Шевченка та книги про Великого Кобзаря, звучали вірші, пісні на слова Шевченка. Бурхливими оплесками нагородили глядачі наших «акторів», які показали чудову інсценізацію уривка із п'єси «Назар Стодоля».

Із захопленням переглядали присутні комп'ютерні презентації про життя та творчість Кобзаря,

ШКІЛЬНЕ СВЯТО

які підготували Юлія Сабадін, Владислав Шестериков, Тимофій Жуков.

А учні, які вдало й правильно відповідали на питання вікторини, були нагороджені цукерками. Найбільше солодощів отримав Вадим Мойсеєнко, учень 9 –Б класу, який добре знає життєпис Тараса Шевченка. На святі лунали музичні п'єси, які чудово виконували на фортепіано Владислав Пилипенко, випускник школи, та Софія Ляховець. Найбільше оплесків, як завжди, отримали співаки Андрій Гнилуша та Марина Євдокименко.

Свято вдалось на славу. Глядачі отримали масу задоволення, а школярі збагатилися знаннями про життя та творчість Великого Кобзаря.

*Н.С. Мудрицька,
учитель української мови
та літератури*

КЛАСНЕ ЖИТТЯ

2011-2012 навчальний рік залишається в пам'яті 7-Б

У нас гарний і дружний клас. Ми всі веселі й позитивні. У 7-Б протягом навчального року було багато цікавих подій. І саме про одну з них ми хочемо розповісти. Одного дня після третього уроку один хлопчик із нашого класу отримав травму. Ми не розгубилися, усім класом пішли до медсестри, щоб допомогти однокласнику, підтримати його. Ми вперше за всі роки навчання комусь морально допомогли. Було дуже багато гарних і повчальних історій у житті 7-Б, але саме ця закарбувалася в наших серцях. Ми вперше підтримали однокласника, який потребував нашої допомоги. Ми ще більше здружилися та зрозуміли, що потрібно цінувати кожну хвилину, проведену зі своїм класом.

5-А

Наше класне життя цікаве й захоплююче. Ми намагаємося бути дружними, ввічливими, добрими. Щоб дізнатися більше один про одного, ми провели годину класу на тему «Світ моїх захоплень». Алла Володимирівна, наш класний керівник, розповіла про свої захоплення, ми - про свої. Давиденко Катерина, Гадірова Амалія та Цвітенко Наталія вміють дуже гарно малювати. Усім сподобались їхні малюнки. Пильник Віталій колекціонує марки. У нього є старовинні та сучасні марки. Віталій назбирав 412 марок. Анастасія Янок та Бойко Карина виготовляють вироби з бісеру та соломки. А Юлія Черній і Зубок Софія грають на піаніно. Багато дітей люблять розфарбовувати картинки, складати пазли, танцювати, слухати музику... Чава Андрій захоплюється географією. Він розповідав про материки, моря... Ми дізналися багато цікавого. Усі були переповнені враженнями та із захопленням роздивлялися виставку дитячих робіт.

6-Б

У четвер 22 березня в нас відбувся відкритий урок із математики. До нас прийшли поважні гості з РайВО. Ми вивчали тему «Розв'язування задач за допомогою рівнянь». Наша однокласниця підготувала повідомлення про Мухамеда-Ібн-Муса-Аль-Хорезмі. Ми з цікавістю слухали, як учителька розповідала про видатних учених, також нам пояснювали на цьому уроці, чим відрізняється алгебра від геометрії. Ми розв'язували дуже багато незвичайних оригінальних задач. Після уроку наші гості залишилися в класі обговорювати відкритий урок. Ми дуже хвилювалися й хотіли, щоб у них склалося гарне враження про наш цікавий і повчальний урок математики. Нам дуже сподобався цей урок, і ми будемо ще довго згадувати цю захоплюючу подію. Дуже хочеться, щоб таких уроків було більше=)

10-Б

Цього навчального року в нас сформувався новий клас. Із перших днів навчання стало ясно, що ми вже старшокласники, і нас незабаром чекає доросле самостійне життя. Ми дружний, веселий, емоційний клас. Більшість нашого класу складається з хлопців, а отже, марно вчителі називають нас «шаленими». І, як ви здогадуєтесь, цікавих подій у нас траплялося протягом року багато, проте найбільше запам'яталася ситуація, яка склалася на початку навчального року. Через «перенасиченість» нашого класу хлопцями нас не могли поділити на дві групи для уроків фізкультури, бо в

10-А «перенасиченість» дівчат, а хлопців для поділу класу на групи не вистачало. Потрібно було комусь із наших хлопців перейти до паралельного класу. Але ми не розгубилися і звернулися за допомогою до класного керівника та завуча нашої школи, і всі разом вирішили цю проблему. Нікого із своїх хлопців ми не віддали в 10-А. Ми проявили згуртованість, солідарність, взаємовиручку, довівши всім, що дійсно дружні та вміємо підтримувати своїх однокласників.

Матеріал підготувала Софія Коса, 10-Б кл.

У кожному учневі хочу побачити якусь перспективу

У нашому 9-Б класі в цьому навчальному році почала викладати світову літературу молода вчителька Альона Сергіївна Кисла. Вона проводить цікаві уроки, любить свою справу, а більше ми про неї нічого й не знали. Тому наважилися взяти в неї інтерв'ю. Адже кожному учню цікаво ближче познайомитися зі своїм учителем.

Бонн. Центр міста

Величний Кьольнський собор

Коли й чому ви вирішили стати саме вчителем?

- Скажу чесно, ця ідея прийшла до мене вже під час навчання. Коли я вступала до педагогічного університету, то не ставила перед собою мету бути вчителем і працювати саме в школі. А от після проходження всіх кіл практики, у мене з'явилося бажання працювати з дітьми в навчальному закладі. Тож наразі я – Учитель.

Що ви відчували, які у вас були враження, коли ви проводили свій перший урок?

- Враження двоякі. Було дуже дивно відчувати себе учителем, адже зовсім недавно я сиділа на місці учня й слухала педагогів, намагалася проникнутися темою розповіді. Звичайно, я вчила урок, навіть репетирувала його. Трохи хвилювалася, тому не знаю, як вийшло.

Чи є серед ваших учнів улюбленці?

- Чесно сказати, немає. Можливо, не повірите, але немає. Звичайно ж, мені приємно, коли з людиною є про що поговорити, коли учні готові до уроку, але я намагаюся в кожному побачити якусь перспективу. Мені дуже приємно, коли учень, що зазвичай нечасто піднімає руку, одного разу відповідає на 12 балів.

Хто для вас є прикладом у житті, а хто – у професії?

- Бетмен та Супермен! Жартую, звичайно. Хоча деякі вміння Супермена в нашій учительській професії не завадять))) Якщо чесно, то я не можу назвати двох конкретних людей, які є прикладом для мене. У кожного можна чогось навчитися.

Яким, на вашу думку, має бути ідеальний учень?

- Нелегко виокремити чіткі критерії ідеального учня, адже ми всі такі різні. Напевно, це дитина, що з розумінням ставиться до вчителя, відповідально – до його предмету, аналізує отриману інформацію. Цього ви-

стачить.

Чи є у вас мрія?

- Звичайно, є. У кого ж її немає? Окрім найпотаємнішої, яка для всіх залишиться секретом, я б дуже хотіла побачити світ. Мені подобається подорожувати.

Які ваші улюблені письменники й поети?

- У кожного філолога є свої улюбленці в літературі. Із класиків мені подобаються Ольга Кобилянська, Михайло Лермонтов, Оскар Уайльд, Михайло Булгаков. Окрім того, читаю й сучасних авторів: Сашка Ушкалова, Євгенію Кононенко, яка пише надзвичайно цікаві реалістичні новели, також мені подобається японський письменник Харукі Муракамі.

Ми знаємо, що ви були за кордоном, а саме, в Німеччині. Розкажіть про ці подорожі, про враження, досвід, який ви отримали там.

- Будучи ще студентками третього курсу, мої одногрупниці вирішили поїхати до Німеччини на заробітки. Я теж захотіла скористуватися такою нагодою. Справа в тому, що студенти мають багато можливостей, однією з них є подорожі, перебування за кордоном. Тому я подала документи й уперше після третього курсу поїхала до Німеччини. Я побувала в Західній частині цієї країни біля міста Кьольн. Ми працювали на присадибних ділянках, збирали полуницю. Тоді мені пощастило піднятися на вершину Кьольнського собору, оглянути місто Бон. Ще двічі я працювала в містечку Гретхем, збирала чорницю. Протягом цього часу ми відвідали Гамбург, Ганновер, побували на батьківщині Бременських музикантів (у місті Бремен), у парку розваг, що в містечку Зольтау. Вражень чимало, я спілкувалася з абсолютно різними людьми різних національностей і вважаю цей досвід неоцінним.

Що б ви хотіли побажати своїм учням?

- Для кожної людини надзвичайно важливою є самореалізація. Тому я бажаю своїм учням самореалізуватися як у школі, так і поза нею. Бажаю здійснення всіх найзаповітніших мрій та успіхів у всіх починаннях!

Розмовляти з учителем

*Оксана Давиденко та Юлія Сабадін,
9-Б кл.*

Біля пам'ятника Бременським музикантам (м. Бремен)

Міська ратуша в центрі Гамбурга

Покоління оптимістичних прагматиків

Масштабне загальнонаціональне дослідження провели в українських школах соціологи НАН України та інституту педагогіки НАПН України восени минулого року. У ході цього опитування, у якому взяли участь понад 10 тисяч випускників, фахівці намагалися з'ясувати, з якими почуттями входить нове покоління в доросле життя, які їхні життєві плани та прерогативи. Нинішні випускники – це покоління, яке народилося в 1994-1995 роках. Воно не пам'ятає, що таке СРСР, знецінені карбованці й порожні полиці магазинів. Зате знає, що таке ринкова економіка, Інтернет, багато хто з них був за кордоном, бачив, які-ми є стандарти життя в цивілізованих країнах, і знає, до чого прагнути.

«Більшість молоді України перебуває в країні мрій», – так прокоментували результати дослідження соціологи. З одного боку, це й непогано, оскільки дозволяє з оптимізмом дивитися в майбутнє. Як засвідчило опитування, на порозі дорослого життя у випускників переважають позитивні настрої: інтерес (65%), оптимізм (57%), надія (50%).

До вибору свого майбутнього сучасні «мрійники» ставляться цілком прагматично. Наприклад, на запитання про те, якими чинниками керуватиметесь, здійснюючи свій професійний вибір, більшість (77%) відповіла, що покладатиметесь на власні здібності, ще 41% керуватиметесь рівнем оплати праці в обраній професії, стільки ж зважатимуть на перспективи кар'єрного зростання, ще 28% братимуть до уваги фінансові можливості батьків, майже стільки ж – престиж обраної професії. А тих, хто керуватиметесь бажанням принести користь людям, – лише 24%. Відтак, тільки 0,3% опитаних планують обрати робітничі професії, 0,6% хочуть працювати в сільському господарстві й 0,1% – у сфері обслуговування. Більшість випускників віддають перевагу наукам природничим – 25%, суспільно-політичним – 16%, гуманітарним – 14%. Бізнесом, менеджментом планують займатися 11%, творчі професії приваблюють 10%. Інженерна справа цікавить 7% випускників. Показово, що лише 7,4% хочуть якнайповніше реалізувати свої здібності й таланти.

Аналогічне опитування було проведено і в нашій школі. На питання анкети відповідало 35 одинадцятикласників. Результати мало чим відрізняються від загальноукраїнських. Так, позитивні настрої і серед наших випускників переважають: інтерес – 26 учнів, оптимізм – 12 учнів, надія – 14 учнів. Лише 2 учні написали, що на порозі самостійного життя відчують безнадію і страх. Дуже «по-дорослому» відповів на перше запитання один випускник: *«Дорослішати завжди цікаво. І хоча, звичайно, будуть попереду нові проблеми, але боротьба з ними зробить нас стійкішими»*.

На запитання, якими чинниками керуватиметесь, здійснюючи свій професійний вибір, більшість (30 учнів) відповіла, що покладатиметесь на власні здібності, лише 8 учнів керуватиметесь рівнем оплати праці в обраній професії, на перспективи кар'єрного зростання зважатимуть 12 учнів. Стільки ж – братимуть до уваги фінансові можливості батьків. 11 учнів зважатимуть на престиж обраної професії. А тих, хто керуватиметесь бажанням принести користь людям, у нашій школі 11 учнів.

Лише **1 (один!)** випускник обрав би в майбутньому робітничу професію, стільки ж – **1 (один!)** – професію, пов'язану із сільським господарством!!! У сфері обслуговування хотіли б працювати 8 учнів.

Природничим наукам у нашій школі віддають перевагу 5 випускників, стільки ж – 5 – суспільно-політичним, гуманітарним – 4 учні, фізико-математичним – 6 учнів. Бізнесом хочуть займатися 4 учні, менеджментом – 3 учні. Творчі й педагогічні професії приваблюють у нашій школі найбільшу кількість випускників – по 9 учнів. Лише 3 випускники обрали б інженерну справу.

Якби школярам Куликівської школи запропонували обирати додаткові предмети, то вибір був би таким: автомобільна справа, водіння трактора, хореографія, німецька мова, практична медицина, музика, філософія(!), рисна геометрія(!), системна інженерія(!), психологія і побільше спортивних занять – фітнес, карате, бокс, стрільба, гімнастика. Це свідчить, що сучасні школярі хочуть бути здоровими та отримувати в першу чергу практичні знання, які знадобляться в подальшому житті (*«Теорія втомлює»*, – написав один із опитуваних).

Ось такий портрет покоління прагматичних оптимістів намалювався результатами анкетування. Судить самі, яких випускників дає Україна школа. На нашу думку, – нормальних: сучасних, практичних, цілеспрямованих, наполегливих, активних.

І хай плани й наміри наших учнів реалізуються в повному обсязі, хай у радість їм буде обрана ними професія, хай щасливою буде їхня доля!

Матеріал підготували
вчителі Н.М. Дорошенко,
І.В. Пlesa, Л.А. Грінченко

Ми в захваті від нових тренажерів!

Мабуть, усі вже в нашій школі знають про нові тренажери. Але в багатьох виникла маса питань щодо цього. І ось ми вирішили знайти відповіді на ті з них, які ставляться найчастіше.

Першим ми вирішили розпитати вчителя фізичної культури **Миколу Григоровича Давиденка**:

Що ви можете сказати про нові тренажери?

- Тренажери сприяють збереженню та зміцненню здоров'я учнів, формують пропорції фігури та розвивають фізичні якості.

Які саме тренажери можна побачити в новому класі?

Бігову доріжку, велотренажер, силовий тренажер, гімнастичну (шведську) стінку, навісні бруси, перекладину, лаву для занять на зміцнення черевного преса, а також кріплення для боксерської груші

Коли будуть проводитися заняття в новому тренажерному залі?

Заняття будуть проводитися на уроках фізкультури. Є певні вимоги до занять: обов'язкова спортивна форма та чисте спортивне взуття. А взагалі-то, тренажери - це дуже гарне поповнення навчальної матеріальної бази школи..

Наступними опитуваними стали учні **10-А класу**:

Що ви можете сказати про новий тренажерний зал?

- Ми в захваті від нових тренажерів! Побували там лише декілька разів, але емоції переповнюють. Уроки тепер будуть цікавішими та різноманітнішими. Звичайно, хотілося б займатися і в позаурочний час, тому, сподіваємось, що будуть якісь додаткові заняття..

- Ну, і звичайно ж, ми не можемо не подякувати спонсору, який виділив кош-

ти на новенький тренажерний зал: народному депутату України **Івану Івановичу Куровському**. Велике спасибі від усіх учнів Куликівської школи за такий щедрий та корисний подарунок!!!

*Думки збирали
Оля Батюк та
Дарина Баїшта,
10-А кл.*

Світлі спогади, які залишаться в пам'яті назавжди

Ось і добігають кінця наші останні весняні шкільні канікули. За місяць ми станемо випускниками рідної школи. Скільки світлих і радісних спогадів огортають нас, одинадцятикласників. Ми широко вдячні всім педагогам, які дарували нам свої прекрасні уроки, а разом із тим і частинку своєї душі. Усі одинадцять років наші славні вчителі доносили до наших сердець не лише ази науки, а й учили неповторно-

му спілкуванню з природою, дарували нам цікаві подорожі. Мені, наприклад, згадуються незабутні екскурсії до Чернігова, Качанівки, Тростянця, Батурина, які організувала для нас наш класний керівник, учитель світової літератури Плеса Інна Вікторівна.

Мені особливо запам'яталася поїздка до Батурина. Літнього теплового ранку

**11-А, 11-Б:
– МИ ПРОЩАЄМОСЯ ЗІ
ШКОЛОЮ!..**

**– А «МИ» надаємо вам трибуну –
сторінки шкільного журналу – для про-
щального слова**

наш, тоді ще 10 –А, зібрався біля школи. Зручно вмовившись у шкільному автобусі, ми вирушили на екскурсію до стародавнього Батурина. У автобусі кожен займався своєю справою: хто ще куняв, а хтось голосно та жваво розповідав смішні історії, дехто снідав. Швидко промайнув час - і ось ми вже в Батурині. Аж не віриться, що ми йдемо стежками, що пам'ятають поступ гетьманів Дем'яна Многогрішного та Івана Самойловича, Івана Мазепи та Кирила Розумовського, Самійла Величка та Василя Кочубея.

Підходимо до палацу останнього гетьмана України Кирила Розумовського. Цей палац розташований на терасі високого лівого берега Сейму і залишається вже понад 200 років головною окрасою і символом славного Батурина. Із цікавої розповіді екскурсіводів дізнаємося про те, що у 1794 році Кирило Розумовський створює в Батурині

палацо-парковий комплекс. Для цього він запросив Чарльза Камерона, одного з провідних архітекторів тієї доби. І розпочалися масштабні будівельні роботи. Триповерховий палац був домінують усього комплексу й височів над флігелями, які були розташовані по обидва його боки, та великим парком. Після смерті Розумовського палац залишився без належного догляду, а пожежа в 1824 р. знищила майже всі його інтер'єри. І лише в 2005-2006 роках за кошти українських меценатів та державні кошти велися роботи з відродження палацу, відновлення флігелів. І в 2008 році вперше за свою двохсотрічну історію палац засяяв своєю первинною красою. Проходиш античною залого палацу й дивишся тій красі, яка перед тобою, милуєшся гетьманською залого палацу – і ніби сам перенесишся в ті далекі часи.

Звичайно, дізналися ми багато ціка-

вого про будинок Генерального судді Василя Кочубея. Це на території Батурина єдине приміщення, яке дійшло до нас із часів гетьманів, яке вистояло при жорстокому руйнуванні Батурина російськими військами під керівництвом О. Меншикова в 1708р. Саме про нього згадував Тарас Шевченко:

***На тім пожарищі
Одна тільки й осталась
В Батурині хата.***

За життя В. Кочубей довкола оселі облаштував великий парк, у якому зустрічались на таємних побаченнях Іван Мазепа та Мотря Кочубей. Ми з великим задоволенням прогулялися «Алеєю кохання» в мальовничому парку Кочубея. Алея веде на галявину, де височів кремезний дуб, під розлогими вітами якого й зустрічались закохані. А коли щось ставало на заваді - залишали в дуплі листи кохання.

Біля Будинку Кочубея нашу увагу привернула пасіка, яка потопала в зелені. Як виявилось, в 2007 році було створено виставку просто неба - пасіку імені Петра Прокоповича, де прослідковується розвиток бджільництва від примітивного вулика-дуплянки до втулкового, сконструйованого П. Проко-

повичем.

Відвідали ми й Цитадель - центральну частину міста, яка оточена земляним валом шириною 15 метрів із двома ровами. На території Цитаделі розташовані Гетьманський будинок, Скарбниця, криниця, церква Воскресіння Господнього (саме в ній шукали порятунку діти й жінки під час штурму Батурина військами Меншикова в листопаді 1708 р., саме тут вони і загинули. Від рук карателів полягло близько 16 тис. мужніх захисників Батурина), а також тут встановлено пам'ятник жертвам Батуринської трагедії – кам'яний хрест із бронзовою фігурою розп'ятого Ісуса Христа.

Безумовно, за один день нашої екскурсії ми відвідали не всі визначні місця Батурина, але багато чого дізнались про гетьманську столицю, помилувались неповторними красвидами Присеймів'я. Стомлені, але задоволені, ми поверталися додому. Ця поїздка мені й моїм однокласникам дуже сподобалась, вона залишила багато вражень та безліч фотографій.

*Владислав Пилипенко,
11-А кл.*

***Где-то в глубине души
Мы всё те же малыши,
Что тогда спешили в класс,
Не тая счастливых глаз.
Улыбались мы друг другу,
Подавали дружбы руку...
Пролетели те года
Молниеносно, как вода.
Мы теперь стали другие,
Двери в мир иной открыли,
Но все тот же трепет глаз
Выдает счастливых нас.***

*Катя Кондратько,
11-Акл.*

Тепла атмосфера спілкування *Подія, яку 11-А не забуде*

Мабуть, кожен учень нашої школи знає, що в минулому році в Куликівці працювали члени Корпусу Миру США з метою вивчення української мови та впровадження досвіду з вивчення англійської мови. Нашому класу пощастило провести годину спілкування з добровольцями проекту «Молодіжний розвиток». До нас завітали: Брайан Гаред Кенді, Морган Рос, Робін Белінскі, Саймон Вільямс і Джесі Вен Горн Моріс.

Із перших же хвилин знайомства зав'язалася дружня розмова, яка не припинялася до кінця уроку. Година спілкування розпочалася віршем відомого російського поета Євгена Євтушенка:

*Людей неинтересных в мире нет.
Их судьбы – как истории планет.
У каждой есть особое, своё,
И нет планет, похожих на неё.
А если кто-то незаметно жил
И с этой незаметностью дружил,
Он интересен был среди людей
Самой неинтересностью своей.*

Ці слова стали темою нашої зустрічі. Для того, щоб краще пізнати один одного, ми виконали вправу «Представлення». Це було захоплююче. Кожен із нас розповів, чому саме таке ім'я дали йому батьки й що воно означає.

Наступною сходиною години спілкування були запитання, які ставив учитель учням. Запитання були різні. Від «Хто має гарні блакитні очі?» до «Хто є засновником казино в 10-А класі?». Так як клас – це своєрідна родина, то відповіді з'являлись швидко та легко. Наступною була вправа «Дзеркальце». Дивлячись у дзеркало, кожен повинен був самому собі назвати той найгірший недолік, який, на його думку, заважає йому в спілкуванні з оточуючими. Гості були здивовані відвертістю школярів, адже не кожен може визнати вади свого характеру.

Вправа «Позитив» нам сподобалась найбільше. Ми повертались до свого сусіда, називали його ім'я, клали свою праву руку на його ліву руку, дивились в очі й говорили все найкраще.

ще, що про нього думаємо. Усі були в захваті від почутих компліментів.

Знаєте, у всі часи філософи намагалися дати визначення: що таке людина? Дехто з учених вважав, що людина – істота, яка здатна обманювати себе та інших. А Платон стверджував, що людина – це «...істота з двома ногами, без пір'я». Тоді Діоген обскубав курча і звернувся до Платона: «Ось це твоя людина?». Платон додав: «З широкими нігтями». Усі визначення заслуговують на увагу, але вони не в повній мірі розкривають суть людини. Тож ми спробували самі дати відповідь на це питання. Усі розділилися на групи й отримали по аркушу паперу із незакінченими реченнями «Людина – це...», «Мені здається, що в людині головне...», «Для того, щоб тебе вважали цікавим співрозмовником, потрібно...».

Про людину яскраво можуть розповісти її уподобання та захоплення. Ось і настала захоплююча мить – ближче знайомство між нами. Учитель продемонстрував колекції виробів, зроблених руками учнів та розповів про їхні хобі. Разом ми переглянули відеоролик «Яскраві фрагменти шкільного життя 10-А класу». Але це ще було не все. Наш юний художник Коля

Шкабура підготував сюрприз. Кожному на пам'ять подарував намальований «портрет-шарж».

Урешті-решт, година спілкування добігала кінця, ми виконали останню вправу «Мрії збуваються». Кожному дали по маленькому кораблику, на яких були написані наші імена. А на плакаті, який також намальовав Коля, було зображено річку й два береги: «Берег Надії» і «Берег Реалізованих Сподівань». Кожен повинен був визначитись, де саме він знаходиться, і прикріпити туди свій кораблик. На жаль, це була остання вправа нашої зустрічі. А завершилась вона словами Редьярда Кіплінга:

*Останься прост, беседуя с царями,
Останься честен, говоря с толпой;
Будь прям и тверд с врагами и друзьями,
Пусть все, в свой час, считаются с тобой;
Наполни смыслом каждое мгновенье,
Часов и дней неутомимый бег, -
Тогда весь мир ты примешь как владенье,
Тогда, мой сын, ты будешь ЧЕЛОВЕК!*

*Над статтею працювали
Мальвіна Бакиун та Альона Лаврінчук, 11-А кл.*

22+1. Усталена комбінація *Ліричний нарис*

Грайливими звуками бринить шкільний дзвоник. Час би вже підвестися та чимдуж побігти на перерву. Але ми сидимо, бо вже більше ніколи не буде отих перерв. Це останній у нашому житті урок. Останній для 22 учнів і 1 класного керівника. Останній... Легкі посмішки на наших обличчях ледь помітно переходять у здивовані погляди, адже ніхто не знає, що ж тепер буде. Навіть не віриться, що це отой шалений і нестримний клас, який змушує просити в Бога терпіння перед уроком чи не весь педагогічний колектив школи.

Але що ви, власне, знаєте про 11-А? Думаю, що не зовсім багато. То ж сьогодні для вас неочікуваний сюрприз: я розповім вам трішки про кожного. Умостіться зручно, приготуйте горнятко кави й будемо починати.

Отож, перший ряд. За влучним висловом Альона Лаврінчук, «найкозирніший». Перша парта там чи не найбалакучіша. Звісно, адже поруч сидять два товариші – Сергій Чечітко та Сашко Чава. Не було ще такого уроку, щоб вони не пожартували над кимось чи не розповіли щось таке, від чого всі просто падають від сміху. Успіхів вам, хлопці! Почуття гумору завжди необхідне в нашому житті!

Друга парта поєднала двох Вікторій. Забігаючи наперед, скажу, що в нас їх, Вікторій, узагалі п'ятеро. Але поки що мова йтиме про Вікторію Бабенко та Вікторію Супрун. Цього року дівчата активно форсують ріку навчання, тож разом обмінюються досвідом і іздають на курси, а отже мають багато спільного, тож товаришують. Вам, дівчата, бажаю здійснити мрії в повній мірі. Я впевнений, що опановані знання вам допоможуть! А ще одне побажання для найкращої подружки, Віки Супрун, я готую на травень.

За третьою партою господарюють Альона Лаврінчук та Мальвіна Бакшун – нерозлучні подружки. Для

мене вони запам'ятаються кращими помічницями, адже зайвий олівець, ручка, гумка, транспортир, лінійка завжди в них знайдеться. А коректора я в них, напевно, літрів десять вимажуював =) Бажаю ніколи не сходити з обраного шляху, дівчатка! Ваша доброта неодмінно допоможе вам торувати шлях!

Четверта парта. Сказати, що тут сидить Віка Овруцька, це, взагалі, нічого не сказати. Шалений характер, яскраві емоції та незрівняний сміх – це наша Вікторія. За останні роки вона стала мені справжньою «бойовою подругою». Тому, просидівши з нею поруч два роки, я дуже вдячний їй за відкритість, легку вдачу й посмішку, адже ними вона легко розправлялася з моїм поганим настроєм =) Здоров'я тобі, Вікуся, міцного-міцного. Із такими поглядами на життя тобі буде легко зійти до омріяних вершин!

Ідемо далі. Другий ряд найкращого класу відкриває друга (пробачте за каламбур) парта. Її неодмінними власницями є Оля Овруцька та Аліна Шостак. Дівчата товаришують дуже давно. Ми досі під враженнями від Олиних вареників на минулорічній годині класу з американцями =) А завдяки Аліні вчасно їмо в їдальні. Тож бажаю вам, дорогі мої однокласниці, стати справжніми ковалями свого щастя. І нехай ваша дружба стане для цього таким необхідним сьогодні щасливим квитком!

Третя парта чимось перегукується з першою на попередньому ряду. Адже тут правлять ще двоє жартівників – Влад Пилипенко та Святік Шлюшенков. І нехай ті жарти інколи знаходяться вже навіть на межі фолу, але уявити наше життя без них не вийде =) Тож уперед, хлопці, у майбутнє, там на вас, я впевнений, чекає справжнє щастя. А легка, весела вдача – ваш вірний пугівник!

Остання парта – це місце, куди кидають очима мої однокласники чи

не щохвилини, бо там завжди відбувається щось цікаве. А завідують нею Мишко Руденко та Коля Шкабура – неспокійні, але гарні друзі. Нерідко ідея зірвати нудний урок зароджується саме там. Їхнім витівкам уже немає ліку, а деякі вже навіки вписані в шкільну історію =) Та це й добре – буде що згадати =) Хлопцям бажаю терпіння й сили для стрімкого життя в XXI сторіччі.

Третій ряд нашого класу. Відкриває його Аліна Дуда. До речі, вона має гарні здібності, щоб навчатися на «відмінно», й, можливо, згодом їх використає. Аліні хотілося б порадишити знайти свій шлях серед різноманітності інших і уникати бід. Успіхів!

Друга партя поєднала «єдність протиріч». Це – резиденція тихої та спокійної Вікторії Замули та веселої й нестримної Тані Брюкві. До речі, Таня скоро перевершить мій рекорд за спізнаннями =) А Віка завжди поділиться зі мною батареєю для смартфона, адже телефони в нас майже однакові й різняться лише кольором задньої панелі =) Бажаю вам міцної підтримки по життю, дівчата, і впевнений, що ви зможете багато!

Третя партя ще з десятого класу закріплена за Катєю Кондратько та Альоною Яровою. Дівчата стали найкращими подругами одна для одної. Нещодавно виявилось, що Катя – не та, за кого себе видавала, вона – Катерина Друга під прикриттям і нині жінка одного з найвідоміших можновладців нашої країни =) Побачимо, що буде далі. Альона ще такої слави не отримала, але впевнено до неї йде. Вірте в себе, подружки, і нехай вам щастить!

Остання партя з'єднала в одне ціле

подруг Вікторію Горілу та Іринку Митус. А вони, дійсно, схожі! І не тільки зростом. Маєте бажання дізнатися більше подробиць – то спитайте в них самих =) Із Іриною ми інколи співпрацюємо в навчанні та маємо від цього ще й яке задоволення. А Віка інколи скаже одну фразу, але вона змусять нас сміятися дуже довго =)

Не знаю (?), де сидить Гена Пойда, але й для нього маю побажання: щастя тобі, справжнього щастя й здоров'я! Скільки щасливих днів ми прожили разом! Скільки було жартів і сміху! Скільки обговорили серйозних проблем! Як сперечалися до хрипоті про життєві колізії, про серйозність першого кохання! Скільки було пісенних і танцювальних вечорів, екскурсій... І завжди від початку й до кінця з нами була Інна Вікторівна. А в неї ж своя родина, син...

Я не раз замислювався: що ж головне в характері нашої «класної»? Який стрижень не дозволив їй жодного разу зрадити наміченій меті: зробити нас добрими й мислячими? І от до якого висновку я прийшов: Інна Вікторівна ніколи не користувалася перевагами дорослої людини. Уже з початку співпраці з нами вона ставилася до нас не як до нерозумних дітей, а як до Людей. І ще: у ній начисто була відсутня така риса, як прагнення принизити недбайливого або винного учня. Вона твердо знала, що приниження перед обличчями друзів — найжахливіше, що можна собі уявити. Для всіх людей. А для підлітків особливо.

Інна Вікторівна перетворила наші шкільні роки на щасливі й не просто чудесні, як співається в пісні, а

найпрекрасніші. Кожному учню я бажаю зустріти на шкільному шляху свою Інну Вікторівну!

Тож все тільки починається, дорогі друзі! І рано чи пізно ви ще почуєте про 11-А клас випуску 2012 року. Обов'язково!

P.S. Не можу не додати: умійте робити все вчасно й ніколи не поспішайте!

Нещодавно я написав ще один вірш, який сьогодні хочу всім вам, мої любі однокласники, присвятити.

*Не поспішайте перегнати час -
Гірку секунду варто цінувати!
Життя йде без «мейкапу» і прикрас,
І ми не в праві щось коригувати...
Він спланував усе заздалегідь,
Неначе графік, писаний рукою.
А людство більше двох тисячоліть
Усе біжить, не знаючи спокою.
І треба знов Америку відкрити
Для всіх, кому не дано знати:
Ми будемо тоді спокійно жити,
Коли не будем надто поспішати!*

*Щиро ваш Дмитро Грінченко,
11-А кл.*

Даруйте своє «я»-сонце всім, із ким спілкуєтесь Напутнє слово класного керівника 11-А класу

*Світанком день новий запалає
Для вас тепер, мої випускники.
Та хоч птахами пролетять роки,
Про школу серця хай не забуває!*

Який швидкоплинний час! Ось і весна 2012 року, випускний вечір... Вони, мої учні, – моя пісня, моя молодість, моя любов...

Усі вони різні: талановиті та не дуже, працюючі та ліниві, чесні та з хитринкою. Спробуй скласти з усього щось органічне. Це те саме, що зібрати єдиний пазл із багатьох окремих картинок, тільки набагато складніше, адже кожен із них, повторюю, у чомусь особливий, несхожий на інших. Адже кожна дитина – це особистість, неповторна, індивідуальна! Гортаю сторінки своїх записів, і думки летять... Упевнена, що ваші мрії здійсняться.

Незабаром кінець навчального року, державна підсумкова атестація. Бажаю всім випускникам успішно скласти всі іспити, головний життєвий екзамєн – на «відмінно».

Приймайте всі випробування долі, як належні, будьте терпеливими, дослухайтеся до свого серця, цінуйте неповторність життя!

*Із любов'ю та повагою
ваш класний керівник
Інна Вікторівна Плеса.*

Останній шкільний твір

Школа...Шкільні роки. Наскільки різні емоції викликали ці слова за весь період навчання. І сум у хвилини розчарування, і радість у хвилини натхнення.

Жага до знань супроводжувала наші перші роки навчання. У молодшій школі було багато подій, які мали неабияке значення для кожного з нас.

Я пам'ятаю, як збирала з бабусею листя для аплікацій, як обмінювалися з однолітками наліпками на зошитах і те, як хлопці грали в наклейки, а потім заздрили один одному – у кого виявилось більше.

Проїшли роки...Ми підросли, наші погляди й думки змінилися. Неодноразово в кожного було на думці: якби швидше закінчити школу, але тоді ще, у сьомому чи восьмому класі, ніхто не задумався, наскільки буде боляче. Адже за одинадцять років ми звикли один до одного, до вчителів. Завжди будуть згадуватися стіни рідної школи, та інколи уві сні про себе буде нагадувати одна й та ж сама дорога до школи...

Кожного ранку, заходячи в клас, ми знали наперед, хто вже буде сидіти на своїх місцях у класі. Згадуються приємні усмішки після канікул та цікаві розповіді про відпочинок.

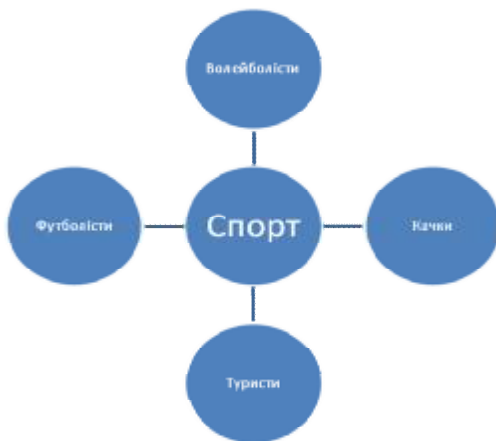
Школа нас постійно зближувала. Уже скоро ми будемо виходити на «фінішну пряму», де нас чекають екзамени, зовнішнє незалежне оцінювання й новий колектив. Як же не хочеться залишати свій рідний дім, адже й справді, за стільки років навчання школа стала рідним домом: учителі - нашими татами й мамами, а однокласники - братиками та сестричками в цьому домі. Не заперечую, у нас виникали суперечки, але не надовго.

Зараз ми не уявляємо, як будемо прощатися востаннє... Нещодавно, ми сиділи за партою й чекали першого уроку. Дзвоник продзвенів, через кілька хвилин зайшов до класу вчитель. Він намагався розбудити нас, якимось зацікавити. Зате на четвертому уроці ми починали виходити зі сплячки й наступала гіперактивність, яку вчителі вже приборкати були не в силі.

У нашому класі домінує слово «СПОРТ», адже майже кожний учень займається якимось видом спорту.

До футболістів належать:

- Тимошук Олександр – це гравець, у якого є багато терпіння. Щоб забити гол, він і землю переверне під собою, але гол заб'є.
- Близнюк Юрко – вміє добре водити м'яч. Завжди використовує це вміння на змаганнях, тому й команда займає перші місця.

- Хорошок Артем - це хлопець, який має велику витримку, тому що футбол— нелегка справа.
- До волейболістів належать:
- Бойко Микола - він є капітаном команди. Його подачі в грі не кожному під силу відбити.
- Крепостний Сергій - хоч невисокого зросту, але на полі він майстер своєї справи.
- Данилевський Олександр – вмiє гарно ставити блоки та відбивати найсильніші подачі.
- Мартиненко Олександр – хоч і не дуже давно займається волейболом, але вже продемонстрував чудові здібності.

Не можна не згадати таких учнів, як Зеленського Юрка, Зеленського Євгена та Сідляренка Олександра – це три богатирі нашого класу. Вони регулярно займаються удосконаленням свого тіла. Зверніть увагу: заняття проходять щопонеділка та щосередини о 16:00 . Дівчата, приходьте=)

Лутай Наталія, Рева Наталія та Романовський Максим – туристи.

Наприклад, Лутай Наталія вправно орієнтується по карті. Романовський Максим завжди займав перші місця із в'язання вузлів.

А Рева Наталія характеризується як дівчина, яка має досягнення з атлетики.

У нашому класі між уроками є музичні перерви, коли Гнилуша Андрій та Євдокименко Марина підіймають настрій своїм однок-

ВИПУСК - 2012

ласникам гарним співом.

Козел Катя у свої вісімнадцять пізнала, що таке доросле життя.

Із питань постановок танців звертайтесь до Устименко Євгенії. Ця дівчина компетентна з будь-яких питань цієї галузі. Чудовим дизайнером нашого класу є Тураш Катерина. Її роботи ми можемо побачити в будь-якому куточку нашої школи.

Головчак Маріанна може легко написати вірш на будь-яку тему. Часто муза приходить до неї під час уроків, і це іноді дратує вчителів.

Мозгова Марина, Млинець Ганна та Корявець Валентина – трію юних біологів, адже вони старанно вивчають біоло-

гію, тому на кожній самостійній роботі вони є підтримкою для всього класу.

А Мурай Катерина ще в цьому класі показала свою приязнь до вишивки.

Зінець Леонід - найкращий програміст нашої школи, звичайно, після Олександра Станіславовича.

Близнюк Аліна, Бойко Марина та Атрощенко Тетяна – подруги із першого класу. Таня гарно розуміє англійську мову, Аліна - член учнівського самоврядування та учасниця олімпіад з інформатики, Марина має найгарніший почерк у нашому класі, тому роботи з креслення в неї найкращі.

***Минуть роки, ми не забудем
Куликівську рідну ЗОШ.
Її любити завжди будем,
Як би не складно нам жилось.***

*Наталія Рева,
Маріанна Головчак, 11-Б кл.*

Двері нашої школи завжди відчинені для вас ***Напутнє слово класного керівника 11-Б класу***

*І серце в грудях так чомусь щемить,
Зібрались дружно всі, мабуть, останній раз, -
Пройшли шкільні роки, настав прощальний час...*

Мої любі одинадятикласники!

Ось і настав час розставання зі школою, зі своїм дитинством.

Для вас, випускники, - це надзвичайна мить,

Попереду — невідомість, загадкове майбутнє. Позаду — тихий берег дитинства, до якого ще не раз захочеться повернутися. Можливо, ви не до кінця розумієте, що зараз діється.... Хоча до цього йшли 11 шкільних років. Ви вирушаєте в подорож життям.

Яким воно буде, ваше життя?

Повне зв'язг і дерзань?

Чи буде в ньому багато сміття,

Чи буде в ньому печаль?!

Одного разу всесвітньовідомий скрипаль Оле Буль виступав із концертом. І раптом струна його скрипки обірвалась. Він не розгубився, а просто закінчив мелодію на трьох струнах.

Таке життя... Воно змушує нас продовжувати мелодію й на трьох струнах, коли одна виходить із ладу. Знайдіть себе й будьте собою. Пам'ятайте, що на Землі нема другої такої людини, як ви.

«Якщо ти хочеш досягти успіху в будь-якій справі, не зупиняйся й вір у себе». Не пам'ятаю, кому належать ці слова, але нехай вони стануть девізом вашого життя.

Якщо ти не можеш бути сосною на вершині пагорба, будь деревцем у долині; але ж тільки будь найкращим деревцем біля джерела! Будь кущиком, якщо ти не можеш бути деревом. Якщо ти не можеш бути кущиком, будь травинкою і зроби дорогу щасливішою. Виграємо ми чи програємо — не так важливо. Проявляй усе краще, що в тобі є. Знайди себе і будь собою! Я вірю — у вас усе вийде.

Життєвий шлях нелегкий, на ньому може бути безліч пасток. І тому в кожного з вас за плечима має бути певний багаж.

Перше, що ви маєте захопити з собою в дорогу, - це знання. Беріть їх у максимальній кількості. Друге, що ви маєте взяти з собою, - це любов і волю до праці. Життя не терпить гультяїв та дармоїдів. Тільки знання та праця, разом узяті, можуть подолати нелегку дорогу життя. У кожного з вас у житті нехай з'явиться слуга, якого звати «Я сам!». І ви побачите, що вдвох із ним набагато

легше йти по життю.

Ось ті основні цінності, що ними ви маєте заpastися, вирушаючи в життєву дорогу й готуючись до великого іспиту. Якщо ви візьмете цей багаж із собою в життя, то перемога буде за вами. І кожен новий день, кожен світанок ви очікуватимете з нетерпінням.

Але пам'ятайте, де б ви не були, вам завжди буде снитись рідна школа. Ми завжди будемо згадувати вас, а наша любов буде вас підтримувати, двері нашої школи завжди будуть відчинені для вас. Нехай вас Матір Божа береже, а Господь благословляє у світлу путь на добрії діла, на вірну стежку завжди наставляє, щоб доля у вас щасливою була.

У добру путь, дорогі випускники! Хай вам щастить!

*Із повагою і любов'ю
ваш класний керівник*

Надія Миколаївна Дорошенко

Хочеш бути щасливим – будь ним

*Щастя не в тому, щоб робити завжди те,
що хочеш, а щоб завжди хотіти того, що робиш.*

Лев Толстой

*Людина ніколи не буває такою нещасною,
як їй здається, або такою щасливою, як їй хочеться.*

Франсуа де Ларошфуко

П'ять золотих правил і кілька порад.

1. Бережи своє серце від ненависті.
2. Бережи свій розум від турбот.
3. Живи простіше.
4. Давай більше.
5. Чекай менше.

Ніхто не може повернутися в минуле й змінити свій старт.
Але кожен може стартувати зараз і змінити свій фініш.

Бог не обіцяв дні без болю, сміх без печалі, сонце без хмар. Але Він обіцяв силу для кожного дня, втіху після сліз, світло на шляху.

Розчарування, як купини на шляху, трішки сповільнюють твій рух, але після них ти отримуєш задоволення від рівної дороги.

Якщо ти пригнічений від того, що не отримав бажаного, не розчаровуйся й будь щасливий, тому що доля хоче дати тобі щось краще.

Ти не можеш примусити кого-небудь любити тебе. Усе, що ти можеш, – це бути людиною, яка гідна бути коханою.

У житті з'являється рідкісний шанс, коли людина, яку ти любиш, любить тебе у відповідь. Як тільки цей шанс з'явиться, не випусти його. Краще втратити свою гордість заради коханої людини, ніж втратити кохану людину через гордість.

Ніколи не кидай старих друзів, ти ніколи не знайдеш когось, хто замінить їх. Дружба, як вино: чим вона давніша, тим краща.

Не змагайся ні в чому ні з ким. Кожному своє. Бідний не той, у кого мало, а той, кому мало.

Навчись пробачати. Часто тиск підвищується не від того, що ти їси, а від того, що їсть тебе.

У важкі моменти життя згадуй молитву римського імператора Марка Аврелія: «Боже, дай мені розум і душевний спокій прийняти те, що я не в силах змінити, мужність змінити те, що можу, і мудрість відрізнити одне від іншого».

МОВА МАТИМЕ МАЙБУТНЄ!

Так, українська мова буде жити вічно. І ніхто, і ніщо її не знищить! Невичерпні її багатства, і це запорука її невмирущості. Пропонуємо ще одну мовну вправу, що свідчить про багатство словникового складу української мови (*подібну вправу читайте в № 19 ж. «МИ» на ст.15*)

Мово моя материнська! Мальовнича, м'яка, милозвучна. М'ятою, материнкою мита, мальвами, матіолами, маками мережена, мажорною мелодією милуєш мене.

Мордована московськими монархами, маніпульована, мучена можновладцями, міняна манкуртами (мовляв, малорозвинена, мужицька) мова мільйонів мусила мачухою мандрувати манівцями.

Марно мріяли мстиві маніяки! Минає морок. Магія материнської мови мітлою мете мерзенних могильників.

Мово мамі моєї Марії! Моя молитво! Моя музо! Моя Мадонно! Міцній, молодій!

Маю можливість мовити маловірам, мовноненависникам.

Мужня, мудрістю могутня

Мова матиме майбутнє!

Шановні наші читачі! Оголошується конкурс!!!

Чи не хотіли б і ви спробувати ось так поекспериментувати з мовою, довести собі та іншим, що українська мова справді дуже багата, а ви вправно володієте її багатствами:

напишіть будь-який текст, звичайно ж, зв'язний, так, щоб кожне слово починалося з однієї й тієї ж букви.

Спробуйте! У вас вийде!

(Матеріали направляйте до нашого журналу)

Творчість Каті Паньковської, 5-Б клас *Барви землі*

*Маки червоні, жовтий пісок,
Зблиснув на гілці зелений листок,
Жук фіолетовий грів боки,
Річка хлюпоче в свої береги.*

*Раптом гроза розгулялась щосили,
Блискавка зблиснула – всіх засліпила.*

*На галяві лісовій
Квіточки чудові,
І метелики літають
Різнокольорові.*

*Десь є місто на світі,
Там ростуть дивоквіти!..*

*Ліс хова серед гілок
Безліч звірів і пташок...*

*Сніжинка-зіронька горить
У мене на віконці.
Як погасне – інша вмиє
Засвітиться на сонці.*

*Кришталева стежка перед нами,
Креслимо мережки ковзанами.*

*Троянда, тендітна краса,
В пелюстках тремтлива роса.
Люблю я квітку таку –
Ніколи їй не зірву.*

*Вітер віє з-під воріт.
У воротях сірий кіт.
Вітер сірому коткові
Чеше вусики шовкові.*

*Зранку кіт Васько гуляє,
Бо таку він звичку має.
І, поспавши по обіді,
Знов гуляє до ранку піде.
Сірий Мурчик – навпаки:
Цілий день спить залюбки.*

Мал. Каті Паньковської, 5-Б кл.

Творчість Каті Давиденко, 5-А клас

*Киця в хаті любить гріться,
Киці в хаті лиш сидиться.
- Кицю, кицю, йди надвір,
Там так гарно, ти повір!
Там природа, там краса...
Ну а киця: - Ков-ба-са...
Ковбаса – найкраще діло, -
Каже киця мені сміло.
- Сир, котлети, чи омлети –
Все це в хаті, не в дворі.
Буду в хаті вже сидіти,
Муркотати дівворі.*

*Сніги упали свіжі,
Проклався білий шлях.
Візьму я бистрі лижі,
Полину, наче птах...*

Мал. Каті Давиденко, 5- А кл

Мал. Вадима Чугуя, 8-Б кл.

Творчість Аліни Лапко, 3-Б кл. *Казка про зайчика Вухастика й податки*

У лісовій країні Зооляндії жив собі зайчик Вухастик. На роботу він не ходив, просто собі байдикував. Але так йому стало нудно, що він вирішив поїхати відпочити на море. Та як же їхати без грошей? От Вухастик і відкрив свою фірму «Суперовочі» з вирощування моркви та капусти. На земельній ділянці, яку позичив у сусіда крота Рихлика, він посіяв моркву та посадив капусту. Раділо серце Вухастика, коли він дивився на свій город.

Ось і осінь постукала в двері. Пора збирати урожай.

– Оце так виростив! Самому мені забагато, треба продавати, - думав Вухастик, складаючи моркву та капусту в комору.

Із оголошення, яке зайчик дав у газету «Лісовичок», звірі дізналися про його фірму. Першою навідалась до Вухастика коза Міла. Вона купила капусту своїм козеняткам. Потім прийшов хом'як Пушок по моркву на зиму. Ох і радів Вухастик удалій торгівлі, мріяв скоріше поїхати на море!

Та одного дня завітав до Вухастика лісовий податковий інспектор Лис Микита з перевіркою.

– Вухастик, а чи знаєш ти, що працюєш незаконно? - спитав Микита.

– А чому незаконно? Фірма ж моя, - відповів Вухастик.

– У нашій лісовій державі діють закони, яких усі повинні дотримуватись. Свою фірму ти повинен був зареєструвати, сплатити податки, а тільки тоді працювати, - зауважив Микита.

– А що таке податки? Навіщо вони потрібні? - спитав Вухастик.

– Податки - річ дуже важлива. Адже за рахунок податків відкриваються дитячі садки, лікарні, школи, звірі-пенсіонери отримують пенсію. Ось подумай: ти виростив урожай, продав його й маєш гроші. А що робити вихователю дитячого садка, адже він нічого не вирощує й не продає, але виконує дуже важливу роботу – виховує наших дітей.

Вухастик вислухав Лиса Микиту й зрозумів, що йому потрібно зробити. Наступного дня він, щасливий, повертався з податкової інспекції. У руках зайчика була невеличка папка з документами на його законно оформлену фірму «Суперовочі».

Хто податки платить вчасно, той живе собі прекрасно!

Экономте час – читайте афоризми!

Бутылка пива с утра – первый шаг в неизвестность.
Ушел в себя и заблудился.
Кроха сын к отцу пришел и спросила кроха: «Шо такое?»
Берегите мух! Из них можно сделать слонов.
Спорить с тренером по борьбе может только тренер по стрельбе.
От знаний еще никто не умирал, но рисковать не стоит.
Он давно уже обещал собраться с мыслями, но собрание так и не состоялось.
Душа его так часто уходила в пятки, что они стали одухотворенными.
Был до того светлой личностью, что хотелось надеть на него абажур.
Не преувеличивай! Ты не микроскоп.
Если вам плюнули в спину, значит, вы впереди.
Говорят у носорога плохое зрение. Но при его весе это уже не его проблемы.
Уходите по-английски. Не дожидайтесь, пока вас пошлют по-русски.
Ми обов'язково житимемо краще, але також погано.
Хто сказав, що держава – це ми? Держава – це нас!
Настоящий мужчина не сделает замечания даме, плохо несущей шпалу.
Однолюб может сделать несчастной только одну женщину.
Добился сам, добей товарища.
Пока выбьешь место под солнцем, уже вечер.
Жизнь так коротка, что едва успеваешь ее испортить.
Жизнь уходит так быстро, как будто ей с нами неинтересно.
Все люди братья, а некоторые еще хуже.
Людей создали нечеловеческие условия жизни обезьян.
Человек – существо неблагодарное, сколько его не бей.
Кошки бессмертны, пока Иванушки – дурачки.
Дерьмо плавает всеми стилями.
Контрольный выстрел говорит о целеустремленности.
Буквы закона складывались в нехорошие слова.
Только женские руки могут так нежно укладывать асфальт.
Полные карманы делают мужчин стройней.
Воспитанные люди не говорят о деньгах в их отсутствие.
Материальных средств хватало только на духовное.
Лучше идти с опущенной головой, чем ползти с поднятой.
Взглянув трезво на вещи, понимаешь, что надо выпить.
Счастливый пишет «счастье» через «ща».
Верь в удачу, и она непременно пройдет рядом.
Если с утра хочется петь, возможно, вы еще не ложились.
«Не стой под стрелой!» - боевой клич индейцев.
Ненормативной лексике трудно отказать в глубоком понимании происходящего.
Слушайте старших, чтобы не стать такими же.
Друг – тот, кто, зная нас, не стал врагом.
Оптимист умирает пессимистом, а пессимист получает ожидаемое.
Если дела идут хорошо, они идут не туда.
Бритье – ежедневное отрицание теории Дарвина.
Курение – прижизненная кремация.
Пессимизм – постоянная готовность к будущему.
Рожденный ползать, упасть не может.
Капля никотина убивает лошадь, а хомяка разрывает на куски.
Плачет девочка в банкомате.
Видеть вас одно удовольствие, а не видеть – другое.
Любимая, таких, как ты, не было, нет и не надо.
Скажите, вы в мультфильмах не снимались?
Не могу стоять, когда другие работают, пойду полежу.
Улыбайтесь, шеф любит идиотов.
Я люблю тебя жизнь, ну а ты меня – снова и снова.
Щоб розправити крила, треба, щоб тебе кинули.
Под лежачий камень мы всегда успеем.
Даже если вас съели, у вас есть два выхода.
Склероз вылечить нельзя, зато о нем можно забыть.

ПРИКОЛЫ ЗІ ШКОЛИ

